

[Krarup.]

der ganske vist er meget forsigtigt formet, men alligevel stiller en yderligere Nedsættelse af Paaligningen paa indtil 20 pCt. i Udsigt. Jeg maa tilstaa, at jeg er ikke ganske klar over, om de 20 pCt. vil blive udregnet paa Grundlag af det Kvantum Korn, der blev udskrevet i Fjor, eller paa Grundlag af det Kvantum, der er udskrevet hvert af de øvrige Aar siden 1940. Maaske vil den højtærede Landbrugsminister oplyse mig herom. Jeg haaber, man vil gaa tilbage — som ogsaa den ærede Ordfører for Venstre (Bækgaard) mente — til den oprindelige Udskrivning, den, der blev fastlagt i 1940 —41.

Det vil vække Tilfredshed i Landbrugskredse, at Kornprisen endelig forhøjes, selv om Forhøjelsen ikke kan udligne de overordentlig store Prisstigninger, Landbruget har maattet bære siden 1940, en Udgiftsstigning paa ca. 75 pCt., derunder en Stigning i Arbejdsudgifter alene, Udgifter til Lønninger, som man beregner til ca. 175 pCt. — et Tal, der stemmer godt med de Tal, jeg arbejder med i min Bedrift. Men naar man regner med den Prisstigning, der i det sidste Aar har været paa Smør og Flæsk, vil det samlede økonomiske Resultat for de fleste vist alligevel være nogenlunde.

Der er yderligere to Bestemmelser, der hjælper til at forbedre Priserne. Den ene findes i § 6, hvorefter den, der afleverer Brødkorn, kan faa Ret til at købe, hvad der svarer til 15 pCt. af det i Form af Klid eller Foderkorn til en Pris af 35 Kr. pr. 100 kg. Dette vil altsaa sammen med selve Prisstigningen paa Brødkorn paa 7 Kr. paa 100 kg sammenlignet med Prisstigningen paa Foderkorn, der kun er 3 Kr., være den, lad mig sige, ikke særlige flotte Belønning, som de Landmænd faar, der, med Risiko for Bortfrysning af Vintersæden, tog det store Arbejde paa sig, som det var at pløje de haarde, tørre Marker i September 1947, og saae Hvede eller Rug for at sikre Landet Brødkorn. De gjorde det, fordi de fulgte den indtrængende Henstilling fra alle Rigsdagens Partier om endelig at saa Brødkorn, og de fik Løfte om at blive væsentligt bedre stillet end de Landbrugere, der ikke dyrkede Brødkorn.

Af Folketingsudvalgets Betænkning fremgaar det, at Kornpuljen nu kommer til Anvendelse til forskellige Formaal, og at en Del af den vil blive brugt til yderligere Forhøjelse af Kornprisen. Jeg er maaske for nysgerrig, men jeg kunde nu alligevel godt lide at stille endnu et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Kunde

Ministeren tænke sig at opgive, hvad han mener, denne Forhøjelse saa nogenlunde vil beløbe sig til, om det vil blive 50 Øre, 1 Kr. eller 2 Kr. pr. Td., eller om det maaske kan tænkes, at Puljen vil vokse i Sommerens Løb, saa at den maaske kan blive op til 3 Kr.? Jeg tror, der er ikke saa faa Landmænd, som gerne vil høre lidt derom.

Lad mig faa Lov til med det samme at udtale min Tilfredshed med, at denne Kornpulje nu udbetales. Jeg finder det fuldt berettiget, at min Partifælle i det andet høje Ting, Hr. Fibiger, engang i December stillede Spørgsmaal herom til Landbrugsministeren, og det glæder mig, at der nu endelig er gaaet Hul paa disse Puljer, saa at der er Udsigt til, at de Kapitaler, som er gemt der, kan komme tilbage til deres rette Ejermænd, Landmændene. Jeg tror, det i Landbrugskredse vilde blive hilst med Tilfredshed, hvis Landbrugsministeren fortsatte denne Linie og, naar Overskuddet i Kornpuljen er blevet fordelt saa retfærdigt, som man nu kan gøre det, tog fat paa de andre Puljer — Hudepuljen, Hestepuljen, jeg tror ogsaa, der er noget, der hedder Frøfonden, og der er vist forskellige andre —, saa at disse Penge kunde komme tilbage til dem, der egentlig har Ret til dem.

Jeg er overbevist om, at kunde dette naas allerede i indeværende Høstaar, vilde det være til stor Nytte netop nu i mangfoldige Landbohjem, der har det trangt, fordi Høsten i Fjor var saa lille, og fordi Besætningerne derfor maatte reduceres, saa at der, selv om vi nu har faaet Regn og Græs, ingen Køer er til at give den Indtægt, de skulde have haft, og der ikke er Svin i Staldene, hvad der betyder, at den store eller den virkelig rimelige Flæskepris, vi nu endelig har opnaaet, ikke kan udnyttes.

Jeg forstaaer ikke den Tale, der blev ført af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Wittrup), der sagde: Hvis Landbruget nu havde været i Trang, men det er ikke Tilfældet —. Jeg tror tværtimod, at man, hvis man gaar ud og taler med Landmændene, vil faa det Indtryk, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Bækgaard havde, at der er Trang til Stede i mange, mange Landbohjem. Høsten var saa lille, at det ikke kan opvejes paa et enkelt Aar. De betydelige Udtræk af Banker og Sparekasser vidner herom og godtgør, at Landbruget nu lever paa Reserverne. At man prøver paa at holde sin Levestandard saa nogenlunde, selv om der kommer et daarligt Aar, er en Sag for sig, men at det tærer paa Reserverne, er ganske ligetil. Jeg tror ikke det Billede,